

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Куцевича Віталія Васильовича щодо офіційного тлумачення положень
статей 56, 64, частини другої статті 124 Конституції України

м. К и ї в
27 квітня 2010 року
№ 28-у/2010

Справа № 2-19/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бринцева Василя Дмитровича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,

Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни — доповідача,
Нікітіна Юрія Івановича,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Куцевича Віталія Васильовича щодо офіційного тлумачення положень статей 56, 64, частини другої статті 124 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Мачужак Я. В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Громадянин Куцевич Віталій Васильович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 56, 64, частини другої статті 124 Конституції України у зв'язку з їхнім неоднозначним застосуванням судами України. Зокрема, статтею 56 Конституції України передбачено: «Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень».

Як вбачається з конституційного звернення та долучених до нього матеріалів, автор клопотання звернувся до Світловодського міськрайонного суду Кіровоградської області з позовом до прокуратури Комунарського району міста Запоріжжя про відшкодування моральної шкоди, яка, на думку Куцевича В. В., завдана внаслідок прийняття слідчим зазначеної прокуратури постанови про відмову в порушенні кримінальної справи. Керуючись статтями 22, 1176 Цивільного кодексу України, положеннями Закону України «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду» від 1 грудня 1994 року № 266/94-ВР, Світловодський міськрайонний суд Кіровоградської області рішенням від 19 лютого 2008 року відмовив Куцевичу В. В. у задоволенні його позовних вимог. Апеляційний суд Кіровоградської області ухвалою від 21 травня 2008 року відхилив апеляційну скаргу Куцевича В. В. та залишив без зміни рішення суду першої інстанції. Верховний Суд України ухвалою від 27 червня 2008 року відмовив у відкритті касаційного провадження у справі, зазначивши, що підстав для висновків щодо неправильного застосування судами норм матеріального права немає.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 30 березня 2010 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Законом України «Про Конституційний Суд України» встановлено вимоги до конституційного звернення, зокрема наявність обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України, та визначено підставу для конституційного звернення, якою є неоднозначне застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (пункт 4 частини другої статті 42, стаття 94).

У конституційному зверненні Куцевич В. В. не навів фактів неоднозначного застосування судами положень статей 56, 64, частини другої статті 124 Конституції України, а з долучених та отриманих копій судових рішень убачається, що зазначені положення Конституції України не застосовувалися. По суті, в конституційному зверненні йдеться про особисту незгоду Куцевича В. В. з рішеннями судів загальної юрисдикції у справі за його позовом, що не може бути підставою для відкриття конституційного провадження.

Аналіз конституційного звернення свідчить, що автор клопотання не конкретизував предмета офіційного тлумачення, оскільки не вказав, які саме положення статей 56, 64, частини другої статті 124 Конституції України потребують роз'яснення, та не навів аргументів щодо цього.

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим Законом України «Про Конституційний Суд України», що відповідно до пункту 2 статті 45 цього Закону є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

ухвалив:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Куцевича Віталія Васильовича щодо офіційного тлумачення положень статей 56, 64, частини другої статті 124 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ